

[Aage Fogh.]

Svineproduktionen, at naar den stiller sig gunstigere for de mindre Landbrug end for de store, skyldes det Svinekortene, kan dette formentlig ikke være helt rigtigt, for i Perioden 1931—36 er der ikke saa forfærdelig stor Forskel mellem den forholdsmæssige Svineproduktion inden for Brug af den ene og den anden Størrelsesklasse, men i Perioden fra 1917 til 1936 er der en meget stor Forskel, og i de fleste af de Aar har der ingen Svinekort været, saa jeg vil tro, at Forklaringen ikke kan søges i Svinekortenes Eksistens. Der er imidlertid ikke nogen som helst Tvivl om, at den største Produktion har vi inden for det mindre Landbrug, og navnlig er der ikke Tvivl om — det viser Regnskaberne —, at den største Planteproduktion har vi inden for det mindre Landbrug. Og da det formentlig maa være fordelagtigt, at der produceres saa meget som muligt paa den danske Jord, tror jeg, at jeg kan sige igen, som jeg sagde ved første Behandling, at vi tager med Glæde Ansvar for at fortsætte Udstykningen i den Udstrækning, hvori det er naturligt, nemlig i den Udstrækning, som den dygtige Landboungdom efterspørger de Ejendomme, her udbydes.

Jeg føjer dertil den Bemærkning i Tilslutning til Udtalelser af den højtærede Landbrugsminister ved første Behandling, at det jo er Meningen at ændre Forrentningsgrundlaget for Ejendommene, saa det med Sikkerhed kan siges, at den Rente, der skal svares af dem, der driver disse Landbrug, ikke ligger ud over, hvad den middeldygtige Mand vil kunne svare. Det er det Grundlag, vi maa stræbe imod og ogsaa vil naa til, og naar det er naaet, kan der ikke være nogen som helst Fare ved at anbefale den danske Landboungdom at gaa ind til Arbejdet paa de Hjem, her oprettes.

Jeg skal ikke indlade mig paa nogen Diskussion med det ærede Medlem Hr. Sønderup om, hvorvidt der er taget tilstrækkeligt Hensyn eller ej til Partiet ved Udvalgsforhandlingen. Der er kun det at sige, at der var i Virkeligheden ikke stor Meningsforskel mellem os. Der var et enkelt Punkt, hvor Enighed ikke kunde opnaas, men ud over det kan jeg sige, som det ærede Medlem sagde det, at vi har gennemgaaet Lovforslaget grundigt, og i alt væsentligt er vi enige om de Hovedpunkter, hvorefter der skulde arbejdes.

Jeg skal slutte med at anbefale de Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Landbrugsminister og tiltraadt af Fler-

tallet, og anbefale at stemme imod de Ændringsforslag, der er stillet fra anden Side.

Elbæk-Jessen: Mit Parti anser ikke de her til anden Behandling stillede Ændringsforslag for særlig betydningsfulde, og da vi anser hele Lovforslaget for et Fremskridt, kan vi stemme for de af Ministeren stillede Ændringsforslag, dog ikke for Ændringsforslag Nr. 3, der efter vor Mening stiller de forskellige Brugsstørrelser ulige.

Det af Venstre stillede Ændringsforslag under Nr. 7 vil vi stemme for og dermed tilkendegive, at vi er imod det, der staar i Lovforslagets § 15. Vi finder det ganske upaakrævet, at der i Loven optages Bestemmelser om, at der ved Antagelse af fremmed Arbejdskraft ved Byggeforetagender skal foretrækkes Arbejdere, der er forsikrede mod Arbejdsløshed. At Haandværksmestre, der skal antages til Bygearbejder, skal have betryggende haandværksmæssig Uddannelse, kan der være nogen Mening i, men det skulde ikke være nødvendigt at sætte det ind i Loven. Denne Paragraf kan ogsaa komme til at virke uheldigt paa den Maade, at den aabner Plads for nogen Vilkaarlighed. Tvivlstilfælde er ganske vist henvist til Amtskommissionens Afgørelse, men Lovens Paragraffer kan selv Amtskommissionen jo ikke ændre. Derfor bør i hvert Fald første Punktum i denne Paragraf ikke medtages i Loven.

Derimod kan vi ikke stemme for Ændringsforslag Nr. 1. Det kan efter vor Mening være af Betydning, at der i Jordlovsudvalget ogsaa findes Repræsentation fra havebrugsmæssig Side. Hvor megen Betydning det vil faa, kan der være delte Meninger om, men vi vil ikke modsætte os, at Lovforslaget ændres, saaledes at der udpeges et gartnerikyndigt Medlem til at indtræde i Udvalget.

Oluf Pedersen: Ved første Behandling af Lovforslaget gav jeg Udtryk for, at vi fortsat vil støtte Udstykningen, der giver Adgang til Jorden og mildner de Hindringer, som slet Lovgivning lægger for Byggeriet, og dette begrundes vor Stilling til Lovforslaget som Helhed. Særlig er vi tilfredse med Udstykning efter Princippet i Loven af 4. Oktober 1919. Det er et ganske udmærket Princip, saa godt, at man endogsaa fra konservativ Side for at bekæmpe det har maattet bruge Ord, som ikke dækkede den virkelige Mening. Man har kaldt det for Fæste, og jeg noterer som et betydeligt Fremskridt, at den konservative Ordfører-